

Kappelin Kaikuja

20. vuosikerta 3/2021

Pääkirjoitus

”Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.” Jer. 31:9.

”Hyvä Ystävä! Pyhän Sydämen kappelin historiassa on juuri kääntynyt sivu, sillä jotakin uutta on syntynyt. Pitelet käsissäsi ”Kappelin Kaikuja” -lehdykän ensimmäistä numeroa.”

Näillä sanoilla aloitin noin kaksikymmentä vuotta sitten Kappelin Kaikuja -lehden ensimmäisen pääkirjoituksen. Tämän juhlanumeron tekstini on Kaikujen 85. pääkirjoitus eli näin monta lehteä on parin vuosikymmenen aikana ilmestynyt.

Nopeasti on aika vierähtänyt, mutta edelleenkin lehtemme on voimissaan. Siitä saamme olla kiitollisia Taivaalliselle Isällemme! Monenlaisia vaiheita olemme Kaikujen historiassa nähneet, mutta yhteinen näky ja innostus lehden tekemiseen ovat säilyneet samoina. Ensimmäisestä lehdestä lähtien ajatuksenamme on ollut tehdä kansankielistä, selkeäsanomaista ja hyvántahtoista lehteä, jonka päämääränä olisi ravita jokaista lukijaa. Johtotähtenämme

onkin se, että jokainen voisi kokea tämän lehden omakseen ja se olisi tällä tavoin yhdistävänä tekijänä erilaisten seurakuntalaistemme välillä.

Tässä kirjoituksessani on pyydetty muistelemaan, kuinka olen itse kokenut lehden tekemisen. Lyhyesti voin todeta, että lehden tekeminen on ollut lähes aina yhtä juhlaa!

Heikki Haatajalla oli idea Kappelin omasta lehdestä ja hän pyysi minut mukaan suunnittelemaan tätä projektia. Samalla hän pyysi minua tulevan lehden päätoimittajaksi. Koin tehtävän valtavana haasteena, mutta niin vain kokosimme ryhmän pohtimaan lehti- asiaa. Hyvin nopeasti luut saivat lihaa ympärilleen ja kokoonpanolla Katariina (os. Nisula) Takala, Hannu Sehm, Kullervo Puumala, Heikki Haataja ja minä aloitimme lehden tekemisen. Jari Alastalo toimi varsin pitkään valokuvaaajana. Hannu kehitteli lehden yleisilmeen ja toimi aluksi taittajana. Hän oli myös aktiivisena yhteydenpitäjänä mahdollisiin painopaikkoihin ja sopivan hintainen painopaikka löytyikin varsin helposti.

Lehden nimeä mietittiin ja erilaisia vaihtoehtoja tuotiin esille. Itselleni tuli mieleen Vaasan Luther-talon ajoiltani silloisen lauluryhmämme nimi: Kappelin Kaikuja. Esitin tätä, Heikki mielti hetkisen ja totesi: ”Tuo kuulostaa hyvältä.” Myös muut ryhmäläiset olivat samaa mieltä. Niinpä lehti sai kunnia-akkaan nimensä, Kappelin Kaikuja.

Pari vuosikymmentä on lehtemme ilmestynyt ja jokainen Kappelin pastori ja teologi ovat vuorollaan antaneet oman ilmeensä lehden tekemiseen. Tässä lehdessä saamme lukea heidän kaikkien ajatuksia.

Hannun jälkeen on Kaisa Koponen uskollisesti taittanut Kappelin Kaikuja jo vajaan kahdenkymmenen vuoden ajan. Samoin Kullervo Puumala teki pitkän rupeaman lehden parissa ja edelleen saamme ajoittain nauttia hänen mielenkiintoisista jutuistaan. Pitkän linjan tekijänä mainitsen vielä Katariina Takalan, joka teki haastatteluja Kappelin kirkkovieraista kymmenen vuoden ajan. Tuon ajan jälkeenkin Kata on tehnyt silloin tällöin juttuja lehtemme. Anneli Rätty on uskollisesti kirjoittanut puhuttelevia runoja jo pitkän aikaa. Olen iloinnut ammattitaidolla ja visuaalisella näkökyvyllä otetuista Kaikujen kansikuvista, joita Pia Haataja on uskollisesti jo kymmenen vuoden ajan lehdellemme tuottanut.

Lehden alkumetreiltä saakka olemme pitäneet tärkeänä sitä, että myös seurakuntalaisten kirjoituksia julkaistaan Kaiuissa. Näin lehtemme on voinut tarjota lukijoilleen monipuolisia ja monista erilaisista näkökulmista tulevia

tekstejä. Kiitän lämpimästi teitä kaikkia palvelualltiudestanne ja siitä, että olette omilla lahjoillanne rakentaneet Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisöä.

Olen myös iloinnut vuodesta toiseen upeasta ja saumattomasta yhteistyöstä kaikkien Sydiksen työntekijöiden kanssa, jotka ovat vuorollaan olleet myös Kappelin Kaikujen tekijätiimissä.

”Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.”

Koen vahvasti, että olemme koko lehtitiiminä saaneet olla vuodesta toiseen teidän esirukoustenne kannattelemina. Tämän on moni Sydiksen kirkkovieras ilmaissut minulle moneen kertaan. Olemme saaneet olla turvallisissa kässissä.

Ylihärmän seurakuntanuoriaikanani pidettiin lauantai-iltaisina nuorteniltoja, joiden kohokohtana oli ns. pilipalisseurat, joissa jokainen sai käyttää puheenvuoron tai ehdottaa laulun. Jossakin vaiheessa nuoret olivat huolissaan siitä, puhuvatko he oikein ja Jumalan tahdon mukaisesti. Kirkkoherra Väinö Uusitalo lohdutti nuoria ja sanoi: *”Puhukaa! Jos te tietämättänne puhutte jotakin epäilyttävää, niin Jumalan Pyhä Henki sen kääntää kuulijoille oikein ymmärretyksi.”* Se oli viisaasti sanottu ja rohkaisi jatkaamaan puheenvuorojen pitämistä.

Kun rukoilemme Jumalan johdatusta elämäämme, niin saamme luottaa varmasti siihen, että Hän myös antaa meille sanottavan ja kääntää asiat meistä huolimatta oikeiksi. Saamme luottaa

siihen, että kylvetty Jumalan Sana tuottaa moninkertaisen sadon ja lohduttaa, rohkaisee, antaa toivoa ja johdattaa lopulta perille Taivaan Kotiin.

”Varmana laulaa Herrasta saan, joka on suuri rakkaudessaan. Hän minut osti kuolemallaan, periä Taivaan kerran mä saan. Tämä on laulu sydämeni, ylistän Herraa ikuisesti.” (Siionin Kannel 356:1)

Taivaan Isän siunaus täyttäköön syksysi!

Jorma Tikkamäki
päätoimittaja

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

*****

Keräyslupa 2017-2021

Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.12.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.

Muistoja työvuosilta Pyhän Sydämen kappelissa

Kappelin Kaikujen 20-vuotisjuhlavuoden kunniaksi keräsimme terveisiä Kaikujen ilmestymisen ajan Kappelilla työskennelleiltä pastoreilta ja teologeilta. Kysyimme myös, onko heillä mahdollisesti joku Siionin kanteleen (SK) suosikkilaulu tai raamatunkohta jakaa lukijoille.

Miika Auvinen

Miika työskenteli Kappelin teologina vuosina 2005 – 2009. Työ sisälsi saarnaamista, kappeli-iltojen ja muiden tilaisuuksien pitämistä, sielunhoitoa ja vapaaehtoisten tehtävään kutsumista, kouluttamista ja palvelutehtävässä tukemista.

Näistä työvuosista Miikalle jäi mieleen erityisesti se ilo, kun saa rakentua sanan ja ehtoollisen äärellä ja yhdessä palvelulla osana Kristuksen ruumista, kuten 1. Kor 12. opastaa.

- Olen kiitollinen noista vuosista ja monista rakkaista ihmisistä!

Aloitimme mm. House Band -messut, joissa vapaaehtoiset muusikot säestivät Siionin kannelta. Minua rohkaisi, kun eräs vanhempi rouva iloitsi, miten ”tässä on sitä samaa iloa kuin evankelisessa liikkeessä hänen nuoruudessaankin!”

Suosikkilaulukseen Siionin kanteleessa Miika mainitsee laulun 343, ”Mikä ainainen autuus ja riemu nyt on, Jeesus syntini kaikki kun kantoi.”

Teemu Haataja

Kappelilla vuosina 2009–2013 ja 2015–2018 työskennellyt Teemu luonnehtii messuyhteisöjä pitkälti seurakunniksi.

- Säännöllinen jumalanpalveluselämä, kaste- ja vihkipappi sekä sielunhoitaja löytyvät omasta messuyhteisöstä. Monella seurakuntalaisella on myös samas-

sa yhteisössä käyviä ystäviä. Yhteisöt ovat muovautuneet nykyiseen rooliinsa kirkollisen tilanteen muutosten myötä.

Työvuosien muistoista Teemu mainitsee piispa Olavi Rimpiläisen vierailut kappelilla.

- Olavi-piispa kannusti pysymään uskollisina Jumalan sanalle ja kirkon tunnustukselle. Kun hän saarnasi, täpötäysi sali kuunteli hiirenhiljaa. Olavin rohkaisu ja opetus vahvistivat minua rakentamaan Pyhän Sydämen kappelista seurakunnan tapaista hengellistä kotia.

Raamatun jakeista Teemu nostaa tutun kohdan: *”Jeesus sanoi: Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.”* (Joh. 11:25-26.)

Aleksi Kuokkanen

Vuosina 2013–2014 Kappelin teologina työskennellyt Aleksi pohtii, miten messuyhteisöjä voisi kehittää palvelemaan kaikenikäisiä seurakuntalaisia.

-Nyt kun omat lapseni ovat raamattukerhoiässä, mielessä on usein kiitollisuus hyvistä raamattukerhoista ja toive siitä, miten niitä voisi olla enemmän. Kaikki palautuu vapaaehtoisten vastuunkantajien määrään.

Aleksi pohtii myös, voisiko messuista tehdä osallistavampia jopa keskusteluvuuden kautta. Tosin tämä vaatisi aktiivisuutta myös seurakuntalaisilta.

Aleksi muistaa oman äitinsä saaneen taivaskutsun samoihin aikoihin, kun hän aloitteli kappelin teologina, mikä muutti elämää paljon.

-Käytännöllisempinä yksittäisinä muistoina mieleen tulee mm. Martit Pyykönen ja Haverinen asentamassa kappelin parvella kiinteitä striimauskameroita, jotka omiana aikanaan tulivat käyttöön. Lisäksi keittiöön saatiin uusi kahvinkeitin helpottamaan kahvittajien työtä. Olen iloinnut tosi paljon siitä, että keittiö ja kahvittelutila on remontoitu helppokäyttöisemmäksi ja

viihtyisämmäksi. Toivottavasti entistä useampi rohkaistuisi ottamaan oman kahvitusvuoron!

Raamatunkohtana Aleksii jakaa Luukaan evankeliumin luvun 15. Siinä kerrotaan kadonneen lampaan ja rahan metsästyksestä sekä tuhlaajapojan paluusta.

Antero Toikka

Antero työskenteli Kappelin teologina vuosina 2017–2018. Hän pohtii lehden roolia osana messuyhteisön toimintaa.

- Kappelin oma lehti on sitouttanut niin lukijoita kuin tekijöitäkin Sydiksen toimintaan. Mitä suurempi joukko on ideoimassa, sen tasaisemmin vastuukin jakautuu.

- Mahtavaa olisi, jos kaikille innokkaille tekijöille löytyisi mieluinen paikka palvella. Kaikki vastuutehtävät seurakunnassa ovat tärkeitä, ja vielä hienompaa, jos ideat tehtäviin tulevat seurakuntalaisilta itseltään.

Messuun Antero rohkaisee lähtemään silloinkin, kun voimat ovat vähissä.

- Messussa kohtaan elävän Jumalan ja ylläpidän suhdetta häneen. Mitä rakkaussuhteelle tapahtuu, jos hiljalleen lakkaa jaksamasta? Rakastavan, armollisen Jumalan luo messuun on hyvä mennä silloinkin, kun on voimat vähissä. Hän ei anna väsyneelle lisäkuormia vaan vapauttaa.

Antero mainitsee yhdeksi suosikikseen Lauri Thurénin laulun ”Ehjäksi ihminen ei tämä koskaan tullutkaan” (SK 263), joka ei ole ”rasittava rallatus eikä mieltä masentava murheilu”. Sen äärellä saa pieni ihminen levähtää.

Tapio Kiviranta

Tapio työskenteli Kappelin pastorina vuodesta 2018 vuoteen 2020 ja jäi tehtävästään eläkkeelle noin vuosi sitten.

- Työssä oli monella tapaa tukena uskollinen seurakuntaväki, Tapio sanoo.

Hän mainitsee työvuosien muistonaan myös pitkäaikaisen kanttorin Kullervo Puumalan eläköitymisen ja suntiona toimineen Ilmari Pyykösen siirtymisen muihin tehtäviin. Uudet ihmiset löytyivät jatkamaan tärkeää työtä.

- Tärkeä osa työtäni oli seurakuntalaisten kohtaaminen. Tehtäviini kuului myös sielunhoito kodeissa ja laitoksissa. Kappelin toiminnassa Helsingin osaston väki oli mitä parhain yhteistyökumppani.

- Erityinen kiitos kuuluu monille esirukoilijoille, pyhäkoulun opettajille, kuvaajille, kahvitusvastaavalle ja kahvitta-

- jille sekä tiedotustehtävissä palvelleille. Siionin kanteleesta Tapio mainitsee laulun ”Kiitos sulle, Jumalani” (SK 346).
- Siinä on sanottu kaikki tarpeellinen elämän matkalle.

Jari Rankinen

Kappelin nykyinen pastori Jari Rankinen on toiminut tehtävässään vuodesta 2020.

- Koen olevani etuoikeutettu saadessani toimia Pyhän Sydämen kappelin pastorina. Täällä on tehty pitkään hyvää työtä, ja Jumala on siunannut sitä. Kappelin messuyhteisö on elävä, siinä on eri-ikäisiä jäseniä, ja kappeli on monille rakas paikka. Tästä tietysti iloitsen.

Jarin aloittaessa työt kappelissa alkoi poikkeuksellinen ja haastava korona-aika, joka on tarkoittanut rajoituksia kokoontumiseen ja toimintaan.

- Seurakunta tarvitsee yhteen tulemista ja tietysti pyhää ehtoollista, ja nämä ovat voineet toteutua nyt vain osittain.

Jari iloitsee kuitenkin siitä, että korona-aikana monet ovat löytäneet kappelin jumalanpalvelukset netin ja radion välityksellä. Hän toivoo, että ruudun takaa osallistujissa olisi myös niitä, joille uskonasiat eivät ole tuttuja, ja ainakin jotkut heistä löytäisivät myös paikan päälle kappeliin.

Jaria motivoi työssään mahdollisuus saada julistaa evankeliumia, ja elää siitä itse. - Myös se motivoi, että saa tehdä työtä yhdessä toisten kanssa. Seurakunta on Kristuksen ruumis, jossa on erilaisia jäseniä ja jokaista tarvitaan. Jäsenet yhdessä toteuttavat Jumalalta saatua tehtävää.

Kappelin messuyhteisön Jari toivoo tulevaisuudessakin olevan yhteisö, johon on helppo tulla, jota Jumala käyttää ja jossa saa, mitä kristitty tarvitsee. - Puhutaan paljon yhteisöllisyydestä, ja sen vahvistaminen on tärkeää myös meillä.

Kappelin nykyinenkin pastori katsoo messun olevan luonnollisesti messuyhteisön toiminnan ydin. Muutakin on silti oltava.

- Kappeli-iltoja, raamattuopetusta, lähetystyön tukemista, konsertteja ja jokin raamattupiirin tapainen pienempi joukko, jossa voi keskustella, puhua uskosta ja jakaa elämän asioita. Myös diakoniaa tulee vahvistaa.

- Kappelissa on hyvällä tavalla tuettu toisia ja toimittu heidän hyväkseen, joilla on vähemmän. Toivon myös, että moni liittyisi messuyhteisön jäseneksi, vaikka se ei olekaan edellytys toiminnassa mukana olemiselle. Tärkeintä on, että Pyhän Sydämen kappelissa on esillä kirkkaasti Jumalan sana ja sen evankeliumi. Se kokoaa ja ruokkii.

Raamatunkohdan Jari jakaa Roomalaiskirjeestä. Hän muistaa kuulleensa kohdan usein ehtoollisen vieton jälkeen lapsuutensa ja nuoruutensa kirkossa. *”Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa”* (Room. 8:1).

Teksti: Katariina Takala

Kuvat: Lauri Halme, Jari Rankinen, Jorma Tikkamäki

Helsingin evankeliumijuhla

Helsingin evankeliumijuhlaa juhlitaan pe 1. – su 3.10.
Tapahtuman tilaisuudet ovat Helsingin Luther-kirkossa
(Fredrikinkatu 42).

Sunnuntaina klo 11 on messu Pyhän Sydämen kappelissa.

Ei ikään mee mielestä!

Seinäjoen keskustan rakennuksia, varsinkin Alvar Aallon piirtämää upeaa Lakeuden Ristiä tullaan ihastelemaan kaukaakin, aina Japanista asti – vaikka Japanihan on lähes naapurimaamme, vain Venäjä välissä.

Tulipa eläköitynyt kirkkoherrakin verestämään muistojaan. Nuorehko pastori purki huoltaan siitä, että seurakuntalaiset moittivat kirkon akustiikkaa – saarvoja ja puheita ei kuulemma tahdo oikein kuulla... Rovasti hämmästyi, todeten selkeään, kuuluvaan tapaansa: ”JAA, EIVÄT NE KYLLÄ MINUN AIKANANI VALITTANEET!”

Ääniaallot kimpoilevat sinne-tänne

Pyhän Sydämen kappelinkin akustiikasta ja puheiden kuuluvuudesta valitettiin kappelin renovoinnin valmistuttua, uusitun äänentoistolaitteiston asetuksia vielä etsittäessä. Nyt käytössä on jo kolmas laitteisto, ja se tuntuu toimivan. Mutta sekin edellyttää, että saarnaaja, tekstinlukijat ja puhujat puhuvat selke-

ästi, huolellisesti artikuloiden ja seurakunnalle eivätkä mumise mikrofonille.

Kappelin kupoli ulottuu n. 9 metrin korkeuteen. Lattiapinta-ala ei ole suuren suuri, mutta betoniseinät, lankkulattia ja isot katedraalilasi-ikkunat muodostavat kovia pintoja, joista ääniaallot kimpoilevat sinne-tänne. Tilassa vallitsee ns. katedraaliakustiikka, jonka tunnusmerkki on kaikuisuus: jälkikaiku on n. 4-6 sekuntia.

Kappelin kaltainen suorakulmion muotoinen tila on akustiikaltaan ihanteellinen silloin, kun ääntä tuotetaan suoralta seinältä. Kappelin akustiikkaa möyhentää kuoriosan ja alttarin sijainti suorakulmion muotoisen tilan nurkassa – ”diagonaaliasemassa” seurakuntaan nähden. Tämä aiheuttaa ääniaaltojen kimpoilemista siten, että pitkän jälkikaipun seurauksena puhe tuntuu joskus epäselvältä. Mutta juuri tämä vahva, korkeana kaartuva katto, kovat seinäpinnat ja äänen tuotto poikkeuksellisesti nurkasta eikä suoralta seinältä, tekevät pitkän, pehmeän ja epäsäännöllisen

jälkikäiun ansiosta kappelista varsinkin akustiselle musiikille kiitollisen tilan!

Monia kuoroja

Pyhän Sydämen kappelista tuli renovoinnin jälkeen erittäin suosittu joulukonserttikirkko. Kehitystä edesauttoi myös halpa tilavuokra. Tunnettuja joulukonserttoijia ovat olleet mm. naiskuorot Philomela ja KYN (Kaup-pakorkeakoulun Ylioppilaskunnan Naislaulajat) sekä kamarikuoro Addictio, joka aiemmin harjoitteli viikoittain kappelissa.

Kuoroista ja muistakin joulukonserttoijista monet korvasivat osan vuokrasta vierailemalla musiikkiavustajina kappelin messuissa. Säännöllisin avustaja oli Addictio -kuoro, n. 2-4 kertaa vuodessa.

Kappelin omia kuoroja ovat olleet, Ahti Kuorikosken kokoama ja johtama, vanhaan ja klassiseen eurooppalaiseen

kirkkomusiikkiin perehtynyt kamarikuoro Nova Cantica, lauluryhmä En Kore, jotka harjoittelivat kappelilla viikoittain, sekä Stadin Evankelisten Opiskelijoiden gospelkuoro Elävät Kivet ja Sley'n Helsingin osaston Helsingin Evankelinen kuoro.

Kappelin upeat urut

Uusi lehti kappelin musiikkielämässä avautui Ruotsista hankittujen ja kappeliin kunnostettujen Setterquist-urkujen kautta. Niistä on artikkeli aikaisemmassa Kaikujen numerossa.

Urkujen käyttöönoton juhlistamiseksi järjestimme syksyllä 1992 konserttisarjan. Esiintyjistä mainittakoon urkujen ”kummisetänä” kirkon urkutoimikunnan jäsenenä ja hankintaan asiantuntijalausunnon antaneena ratkaisevasti vaikuttanut Hakavuoren kanttori, Sibelius-Akatemian urkuopin ja jumalanpalvelussoiton opettaja, Dir.mus.

Asko Rautioaho, Kallion kirkon urkuri, DU Sirkka-Liisa Jussila-Gripentrog, jonka CD-levyllä ”Kallion neljät urut” on mukana myös kappelin urut, Espoon tuomiokirkon urkuri, Dir. mus. Matti Vainio sekä Olaus Petri -kirkon urkuri, Sibelius-Akatemian urkujensoiton lehtori, DU Folke Forsman, joka tilasi konserttiinsa säveltäjä Lasse Karlssonilta upean urkumusikkisarjan juuri Pyhän Sydämen kappelin uruille. Konserttisarjan vaikuttavimpia esiintyjä oli myös Uspenskin Katedraalin Mieskuoro.

”En ole koskaan ennen kuullut näin hyvin esitettyä”

HEK – Helsingin Evankelinen kuoro – on ollut kappelin messujen säännöllinen ja uskollinen musiikkiavustaja sekä konsertoija. Kuoron vastuulla oli 1990-luvulta 2000-luvun toiselle kymmenelle asti pitkäperjantain Ristinjuhla. Joitakin kertoja kuoro on esittänyt Ristinjuhlassa Heinrich Schützin pienoispassion ’Rakkaan Lunastajamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen seitsemän sanaa, jotka hän lausui pyhässä ristinpuussa’ – lyhyesti: Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä. Kiitollisena muistan näitä unohtumattomia hetkiä suurenmoisen musiikin ja ristin evankeliumin äärellä sekä kuoron ja tuttujen solistien paneutumista tehtävään koko sydämestään!

Mieleen jääneen palautteen passiosta saimme Matti Kilpiöltä, HEKin pitkäaikaisen johtajan Oiva Kumpusen vävyiltä ja silloisen Radion Kamari-kuoron tenorilaulajalta, joka tuntee

teoksen läpikotaisin ja jonka kanssa olin laulanut sen Hakavuoren koraalikuorossa lukuisat kerrat: ”En ole koskaan ennen tätä kuullut tätä teosta näin hyvin esitettyä!”

Nova Cantican vanhan musiikin konsertit olivat aikanaan lajissaan ainutlaatuisia, Elävien Kivien ja En Koren konsertit ja laulut messujen musiikkiavustajina myös hienoja ja raikkaita kokemuksia.

Vahvoja musiikki-iltoja

Tunnettuja, levyttäneitä soololaulajia on kappelilla vierailut konsertoimassa tämän tästä. Joulukonsertin toteuttivat heistä ensimmäisenä Hanna Ekola ja Virpi Lahti. Koskettava sekä hyvin kappelin henkeen ja ilmapiiiriin sopiva oli myös konsertti ’Martan ja Rudolphin joulu’, jossa Johanna Iivanainen sekä Avara -trio – Jukka Perko, saksofoni, Teemu Viinikainen ja Jarmo Saari, kitarat – esittivät rakkaimpia suomalaisia joululauluja taustakuvinaan suomalais-ten rakastamat, alun perin joulukortteissa ja kirjojen kuvituksissa julkaistut Rudolf Koivun ja Martta Wendelinin perinteiset jouluaiheiset kuvat.

Vahvoja musiikki-iltoja ovat olleet myös Helsingin Taiteiden yö -kaupunkitaapahtumaan liittyneet ’Kappeli laulaa ja soi’ -illat esiintyjineen ja Siionin kannel -lauluineen. Soolokonserteista koskettavin, hiljentävin ja itselleni sydämeen käyvin lienee ollut Ilpo Vuorenojan kitarakonsertti, jossa sain kuulla liveinä mm. sitä J.S.Bachin musiikkia, jota aikoinaan olin onnistunut hankki-

maan kitaravirtuoosi Andrés Segovian 1970-luvun alussa LP:lle soittamana.

Tehtää se koko olemuksellanne

Edellä vain muutamia esimerkkejä siitä, mitä Pyhän Sydämen kappeli on saanut ja voinut tarjota musiikin ystäville konserttien ja musiikille rakentuneiden tilaisuuksien kautta. On kuitenkin yksi musiikkielämys ja kokemus Pyhän Sydämen kappelissa, joka ei ikään mee mielestä – jonka muistaa ainutlaatuisena kuolemaansa asti. Sinä olet ollut varsin todennäköisesti siinä osallisena, sitä rakentamassa. Kiitos Sinulle siitä – siitä iloitsevat enkelitkin taivaassa!

Se on virren veisuu ja Siionin kannel-laulu kappelin messuissa. Se on jotain aivan ainutlaatuista. Kappelipelimanni voi laittaa virren tai Kanteleen laulun alkuun ja lähteä Herran pyhälle ehtool-liselle rauhallisena, seurakunta kyllä jatkaa veisuuta ja laulamista ja säveltaso pysyy ilman säestystä! Älköön tämä veisuu ja laulu meissä koskaan vaientuko ja lakatko, vaan pyrkikäämme jatkamaan sitä niin ilossa kuin ahdingossa, niin kuin ne kolme miestä veisatessaan kii-

tosvirttä tulisessa pätsissä tai niin kuin Paavali ja Silas jouduttuaan Filippiissä vankilaan. Mitä sellainen voikaan saada aikaan!

Israelin Pyhä iloitsee, kun hänen lapsensa ylistävät häntä. Kirkkoisä Augustinus opettaa lisäksi: ”Siis, veljet (- ja tietysti myös sisaret...), ottakaa huomioon laulaessanne: Kun ylistätte Jumalaa, tehtää se koko olemuksellanne! Älköön vain ääni laulako, vaan koko elämän on laulettava, tekojen on laulettava!” Ja edelleen: ”Kun lauluun liittyy rumpu ja psalttari (säestyssoitin), niin kädet ja ääni vaikuttavat yhdessä. Paina siis mieleesi: Kun laulat hallelujaa, niin ojenna myös nälkää näkeväälle leipää, vaateta alaston ja tarjoa muukalaiselle sija luonasi. Ei ole tarkoitus, että vain ääni kaikuu, vaan että myös käsi ’soi mukana’, koska sanan ja teon tulee soida yhdenmukaisesti.” Ja vielä: ”Kun laulat ääneen, sinun on aina lopetettava laulusi. ’Laula’ elämäsi välityksellä niin, ettet koskaan ’vaikene’.”

Taivaan Isän siunausta
alkavaan syksyyn!

Kullervo Puumala
emeritus kappelipelimanni

Sleyn Helsingin osaston vuosikokous

Sleyn Helsingin osaston vuosikokous pidetään Pyhän Sydämen kappelin Pylvässalissa torstaina 23.9. klo 18.15.
Aloitamme kahvilla klo 17.45.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä lisäksi osaston nimen ja sääntöjen muutokset.

Jeesuksen sanoja lasten kielellä

Saavun kappelille taas hiukan liian myöhään, sillä messun alkuun on aikaa vähän yli puoli tuntia. Pylvässalissa häärää jo muitakin, valmistelemassa kirkkokahveja. Minun hommani on tänään pitää pyhäkoulu.

Mieheni ja lapseni auttavat alkujärjestelyissä, mutta jossain vaiheessa hästitelen heidät pois, sillä valmistautuessani minun täytyy ajatella ja keskittyä. Onko pyhäkoulun alttarilla liina, risti, Raamattu, kynttilä, entä mikä on tämän pyhän kirkollinen väri? Missä ihmeessä on triangelin soittamiseen käytettävä metallitikku? Sitten laitan pöytiin valmiiksi askartelualustat, värikynät ja tehtävämonisteet.

Tänään olen ajatellut käyttää kertomuksen havainnollistamiseen lyijyjalkanukkeja. Etsin kaapista sopivat lavastuskankaat ja nuket, sitten hahmottelen, miten asettelen ne kertomuksen edetessä. Villkaisen kelloa – olisi pitänyt tulla paikalle aikaisemmin. Haen vielä laulukirjat kaapista.

Kirkossa kivaa

Ulkoiset puitteet ovat kunnossa. Silti päässäni on tunne, että olisin voinut

valmistautua paremmin, harjoitella kertomuksen vaiheet paremmin. Ei minua kuitenkaan jännitä, olenhan vetänyt pyhäkouluja jo yli 20 vuotta. Ja tiedän, että tämä yleisö ei ole vaativa. Ei siihen paljon tarvita, että pienet lapset viihtyvät: laululeikki ja väritystehtävä riittää heille.

Vanhemmat ovat tyytyväisiä, kun joku muukin opettaa heidän lapsilleen Jeesuksesta. Joskus on kiva järjestää jotain ekstra: askartelua, aarteenetsintää, leikkejä, muovailua ... Siitä tulee itsellekin hyvä mieli, kun lapsilla on kivaa kirkossa! Siinä luodaan myös muistoja: pyhäkoulussa on mukavaa, Jeesuksen ja toisten lasten kanssa on hyvä olla.

Jeesus on Herra

Huokaan mielessäni vielä pienen rukouksen: ”Herra, annathan pyhäkoulun sujua hyvin, anna minulle oikeat sanat, anna lasten viihtyä ja oppia Sinusta lisää. Aamen.” Alkuvirsi on jo päättynyt, kun hiippailen kirkkosalin puolelle perheeni viereen. Kädessäni on risti, jota kantaen kohta johdatan lapset pyhäkouluun.

Päivän virren aikana siirryn lasten kanssa pylväsaliin. Muutamia vanhempia on myös mukana. Suurin osa lapsista on tuttuja, mutta tällä kertaa on pari uutta lasta mukana. Käymme esittäytymiskierroksen, laulamme alkulaulun ja rukoilemme. Kerron Raamatun kertomuksen omin sanoin ja asettelen nuket pöydälle kertomuksen edetessä. Välillä luntaan Raamatusta, miten Jeesus ihan tarkasti ottaen puhui ihmisille. Pienimätkin jaksavat kuunnella, kunhan en ala liian laveasti puhumaan.

Pyhäkoulun uskontunnustus raikuu: ”Minä uskon, että Jeesus on Herra.” Laulamme lisää ja keräämme kolehdin omalle nimikkokohteellemme Matongon orpokotiin. Lopuksi lapset keskittyvät värittämiseen tai tehtäviin.

Itse jo samalla siivoilen tavaroita paikoilleen, sillä messun jälkeen samassa tilassa pidetään kirkkokahvit. Käyn kuitenkin välillä kehumassa, miten hienosti lapset ovat värittäneet. Pois lähtiessään

joku lapsista huikkaa: ”Kiitos pyhäkoulu!” Siitä tulee aina hyvä mieli. En kyllä ole tajunnut opettaa tuota tapaa omille lapsilleni. Joku vanhemmista auttaa minua pyhäkoulun päätteeksi tavaroiden keräämisessä.

Saan toimia välikappaleena

Pidän huolta, että ehdin itekin vielä ehtoolliselle. Takaisin penkkiin istuessani mieli on tyytyväinen. On hienoa olla tällä tavalla osa messuyhteisöä.

Iloitsen myös siitä, että Sydiksellä käy lapsiperheitä. Ehkä voin tällä omalla työpanoksellani auttaa heitä viihtymään. Ennen kaikkea saan toimia välikappaleena siinä, että Jeesuksen rakkautta jaetaan myös lapsille heidän ymmärtämällään kielellä. Ei se kieli ole liian vaikea. Sitä olen itekin saanut opetella. Rakkaudella höyrytettyinä pienet ”kielioppivirheet” eivät haittaa mitään!

Meeri Kuokkanen

Raamattukurssi netissä

Marraskuussa on kolmen illan raamattukurssi, jolla luemme Paavalin ensimmäisen korinttilaiskirjeen yhdeksän viimeistä lukua. Kirje on keskeinen Uuden testamentin kirja ja siinä on paljon ajankohtaista. Kurssi on netissä, joten sille voi osallistua missä tahansa, missä netti toimii. Kurssin ensimmäinen ilta on ma 8.11. ja kolmas ke 10.11.

Katso kurssin esittely ja ohjelma täältä: www.verkkoraamattukoulu.sley.fi. Kurssi on ilmainen mutta sille tulee ilmoittautua. Nettisivulta, jonka osoite edellä, löydät linkin ilmoittautumiseen.

Opettajina kurssilla Johan Helkkula, Tuomas Lukkaroinen ja Jari Rankinen.

KAPPELI-ILLAT PYHÄN SYDÄMEN KAPPELISSA (Kirstinkatu 1)

SYKSY 2021

TORSTAINEN klo 18.15-19.30, kahvi alkaen klo 17.45

- 9.9. Syksyn aloitusseurat, Jari Rankinen ja Mika Kärkkäinen
- 16.9. Miksi Israelin valtakunta jakautui, Pasi Hujanen
- 23.9. Helsingin osaston vuosikokous, osaston nimen ja sääntöjen muutos
- 30.9. Evankelinen herätysliike – Urho Muroman kotitausta ja kiistäkumppani, Heikki Haataja
- 7.10. Kristuksen kirkkaudesta, Tapio Kiviranta
- 14.10. Jeesus tietää, Juhana Tarvainen
- 21.10. Viimeinen tuomio, Pasi Hujanen
- 28.10. Sley'n toiminnanjohtajan kyselytunti, Tom Säilä
- 4.11. Etelä-Sudanista paenneet luterilaiset kristityt – miten kirkko elää heidän keskuudessaan? Ari Lukkarinen
- 11.11. Siionin kanteleen lauluilta, Kullervo Puumala, Jari Rankinen kertoo Siionin kanteleeseen tulevasta lisävihosta
- 18.11. Kristuksen toinen tuleminen, Pasi Hujanen
- 25.11. Katse Kristukseen ja taas Kristukseen, F. G. Hedberg Roomalaiskirjeen äärellä, Seppo Suokunnas
- 2.12. Adventin rikas sanoma, Antti Rusama
- 9.12. Syksyn päätöseurat, Jari Rankinen

Tervetuloa messuyhteisön jäseneksi

Oletko jo liittynyt Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön jäseneksi?

Kappelin messuyhteisön jäsenhakemuskäytännössä kerrotaan kappelin messuyhteisöstä ja sen jäsenyydestä mm. näin:

*Helsingin Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö on Jumalan perheväki, joka kokoontuu yhteen. Se on hengellinen koti, jossa Jumala kohtaa ihmisen ja kristityt kohtaavat toisensa. Se on avoin ja kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita.

*Messuyhteisön jäsenyys on osallistumista, rukoilemista, kannattamista, tukemista, mukana kulkemista ja palvelemista. Se kertoo tahdosta sitoutua yhteisöön. Se on osallisuutta yhteisiin iloihin, onnistumisiin, haasteisiin ja vaikeuksiin. Tavoite on, että Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö on taloudellisesti ja toiminnallisesti omavarainen.

Messuyhteisön jäsenhakemuskäytännöksi on kappelin aulassa. Ota mukaasi tai pyydä kappelin pastoria Jari Rankista (jari.rankinen@sley.fi, puh. 045 359 7772) lähettämään se sinulle, ja voit tutustua tarkemmin.

Kappelin messuihin tai muuhun toimintaan osallistuminen ei tietenkään edellytä jäsenyyttä - kaikki ovat tervetulleita - mutta toki toivomme, että moni, jolle Pyhän Sydämen kappeli on tärkeä paikka, olisi myös messuyhteisön jäsen.

Kuvia kappelilta

Pylvässali ja kirkkokahvit ovat tärkeä osa Pyhän Sydämen kappelin elämää.

Lämmin kiitos kahvittajille!

Kuvat: Heikki Kymäläinen

Messuja Kalliosta kaikkeen maailmaan

Pyhän Sydämen kappeli aloitti messujen videolähetykset vuonna 2015. Tänä ne ovat kiinteä osa kappelin työtä. Tulevaisuuden näyttää mainosrahoitteisten palveluiden kehitys.

Pyhän Sydämen kappeli näytti suuntaa messujen verkkolähettämisen saralla jo aikana, jolloin jumalanpalveluksia lähetettiin lähinnä vain radiossa ja TV-kanavilla. Kumpikaan edellä mainituista medioista ei toki ole Evankeliumiyhdistyksen työssä tuntematon: Sleyn radiotyö näytti 80–90-luvuilla suuntaa Suomessa kristillisessä mediatyössä ja Sleyn lähetyksosaston laatimia ohjelmia on nähty aikanaan TV 7 -kanavalla.

Vuonna 2014 valtakunnallinen Evankeliumijuhla saapui Lahteen. Juhla järjestettiin Lahden hiihtonäyttämön läheisyydessä messukeskuksessa. Nuotta-lehden ympärille kokoontunut nuortenjoukko oli tuolloin jo useamman vuoden ajan tehnyt vapaaehtoistyötä videotuotantojen ympärillä. Nuotan väki oli hankkinut suorien videolähetyksien laatimiseen tarvittavan kaluston, joka tuotiin Lahteen.

– Videolähetyksjärjestelmä oli ensimmäisen kerran Nuotalla käytössä jo 2010 Sleyn nuorisotyön tapahtumissa ja Nuotan medialeireillä. Halusimme tuolla joukolla saattaa Evankeliumi-

juhlankin verkkoon saataville. Se oli uutta tuolloin, nykyisin Open Doors -järjestön viestintäpääliikkönä toimiva Nuottaa pitkään luotsannut Tommi Hakkari muistelee.

Lahdesta kappeliin

Evankeliumijuhlan jälkeen kalusto tuotiin takaisin Helsinkiin ja asennettiin kiinteästi Pyhän Sydämen kappeliin. Nuotan osalta Mikael Elmohoda ja Sakari Heinonen avustivat kaluston käyttöönotossa. Ensimmäisen kerran messun verkkolähetyksestä koetettiin 25. tammikuuta 2015 tiedottaja Martti Haverisen johdolla.

– Huomasimme, että Nuotalla verkkolähetettäviä tilanteita oli vähemmän ja samalla ajatus kappelin verkkolähetyksien laajentamisesta alati kasvoi. Verkkolähetyksiin tarvittava kalusto oli arvokasta ja se lainattiin kappelille. Pian kappeliin ostettiin omat kiinteästi asennettavat videokamerat, ja kalusto jäi kappelin käyttöön, Hakkari muistelee.

Laitteisto ja kappelin verkkoyhteydet kaipasivat vielä hienosäätöä. Seuraavan kerran YouTube-verkkopalveluun avattiin Pyhän Sydämen kappelilta linjat 26. huhtikuuta 2015. Katsojia verkkolähetykselle kertyi nelisensataa. Tuolloin

messun videolähetyksestä ei vielä paljoa puhuttu, mutta jo muutamaa viikkoa myöhemmin 10. toukokuuta pastori Teemu Haataja kertoi videoinnista lyhyesti messun alkusanoissaan.

Osa kappelin työtä

Toukokuun kymmenennen päivän jälkeen Pyhän Sydämen kappelin videolähetyksistä tuli jo viikoittainen tapa ja olennainen osa kappelin messuyhteisön toimintaa. Pitkään videolähetyksistä vastasi silloinen tiedottaja Martti Haverinen, kunnes vapaehtoisten joukko löytyi palvelemaan tässä tärkeässä työssä.

– Martti Haverinen pyysi minua useammankin kerran mukaan. Jossain vaiheessa lähdin opettelemaan. Ensin Martin kanssa ja sitten omin päin. Otin kuvaustiimin vetämisen vastuulleni, kun Martti Haverinen siirtyi työhön Helsingin Luther-kirkolle, videotii-

min vetäjä Juhani Haapanen kertoi Sanansaattaja-lehdessä keväällä 2020. Tänä päivänä kappelin videolähetykset keräävät tuhansia katselukertoja muutama viikon aikana. Ne lähetetään Sley'n valtakunnallisella YouTube-kanavalla. Videolähetyksjärjestelmän osia on vuosien varrella päivitetty, mutta kamerat ja videomiksauslaitteisto ovat edelleen samat, jotka aikanaan vuonna 2015 Kallion kappeliin asennettiin. Suurimmat päivitykset on tehty tietokoneeseen ja äänenkäsittelylaitteistoon. Uusi äänimikseri hankittiin kesällä 2021.

Verkkolähetyksen tulevaisuuden näyttää pitkälti videopalveluiden kehittyminen. Kuinka pitkään tunnustuksellisen kristillisen sisällön lähettäminen mainosrahoitteisessa YouTubeessa on mahdollista? Jos ovi YouTubeen sulkeutuu, avataan itse rahoitettu alusta: tavalla tai toisella.

Martti Pyykönen
Sley'n tiedottaja

Tuomas uskoi

Opetuslapsi Tuomas mainitaan muutamassa Raamatun kohdassa. Tunnetuin on se, jossa kerrotaan tapahtumista ensimmäisenä sunnuntaina Jeesuksen kuoleman jälkeen ja viikkoa myöhemmin. (Joh 20)

Ylösnoussut Jeesus tuli opetuslastensa luo, ja varmaan lukittujen ovien takana oli muitakin. Mutta Tuomas ei ollut. Kun toiset kertoivat riemuissaan, mitä he olivat nähneet, hän sanoi: - En usko.

Viikkoa myöhemmin Tuomaskin oli siellä, missä toiset opetuslapset, ja ylösnoussut Herra tuli uudestaan heidän luokseen. Ja nyt Tuomas näki ja uskoi.

***

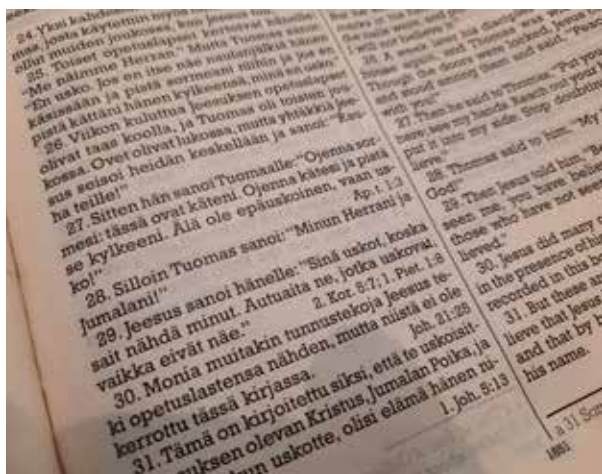
Tuomas ei uskonut, mutta hän ei jättänyt opetuslasten joukkoa, eivätkä toiset tyrkänneet häntä pois. Hän oli viikkoa myöhemmin huoneessa, jossa toisetkin. Teemmehän Tuomaksen tavoin: silloinkin, kun epäusko tai epäilykset vaivaavat, sinne, missä Jeesuksen omat kokoontuvat. Ja teemmehän toisten opetuslasten tavoin: tilaa on sillekin, joka epäilee tai sanoo, ettei jaksa uskoa, ei ehkä keskeistäkään uskomme asiaa.

***

Usein Tuomaksesta muistetaan hänen epäuskonsa tai epäilynsä, mutta Raamattu kertoo varsinkin hänen uskostaan. Hän kohtasi ylösnoussun Jeesuksen, tämä antoi luvan koskettaa

hänen haavojaan, moitti Tuomasta ja kehotti häntä uskomaan, ja Tuomas lausui ehkä Uuden testamentin hienoimman uskontunnustuksen: - Minun Herrani ja Jumalani.

Tuomas sai uskoa kohtaamalla Jeesuksen, ja niin saamme mekin. Kohtaamme ylösnoussun Herramme siellä, missä ovat hänen sanansa ja evankeliumi hänestä. Hänen sanaansa on myös ehtoollinen, jossa hän tulee luoksemme leivässä

ja viinissä ja antaa meille itsensä. Siis sinne, missä on evankeliumi Jeesuksesta, ja juuri silloin, kun on vaikea uskoa tai tuntuu, että epäilykset voittavat.

***

Juttelin vuosia sitten Jehovan todistajan kanssa siitä, mitä Tuomas sanoi – ”Minun Herrani ja Jumalani”. Sain, että olen Tuomaksen kanssa samaa mieltä: Jeesus on Jumala. Keskustelukumppanini sanoi, ettei Tuomas suinkaan tunnustanut uskoaan noilla sanoilla vaan säikähti ja lipsautti jotakin samaa kuin

suomalainen sanoessaan ”herrajumala”. Jehovan todistajat kiistävät sen, että Jeesus olisi Jumala.

Tästä ei Tuomaksen sanoissa ole kyse vaan upeasta uskontunnustuksesta. Jeesus on Herra, joksi Vanha testamentti kutsuu Jumalaa. Häneen uskomme, häntä kumarramme ja hänelle kuuluu asema, joka ei kuulu kenellekään muulle kuin Jumalalle. Hänessä Jumala tuli ihmiseksi ja luoksemme. Ja siksi voimme tuntea Jumalan. Näemme hänet Jeesuksessa. Jeesus on tie ja ainoa tie oikean, todellisen Jumalan luo.

Teksti: Jari Rankinen

Pyhän Sydämen kappelin tuloista ja menoista

Tämän vuoden alusta kesäkuun loppuun – siis puolen vuoden aikana – Pyhän Sydämen kappelin tulot ovat olleet 30.825 euroa. Muutaman sadan euron vuokratuloja lukuun ottamatta kaikki tulot ovat lahjoituksia – kolehteja ja muita lahjoituksia. Suuri, lämmin kiitos monille lahjoittajille. Puolen vuoden aikana Kappelin menot ovat olleet 26.115 euroa.

Edellä kerrottujen tulojen lisäksi Kappelin messuissa on puolen vuoden aikana koottu kolehteja lähetystyölle ja eri työmuodoille kotimaassa yhteensä 32.044 euroa (kolehdit käteisenä ja MobilePayn kautta). Myös näistä lahjoituksista suuri kiitos.

Tavoittelemme sitä, että kappelin tulot ja menot olisivat kutakuinkin samansuuruiset. Yleensä vuoden jälkimmäisellä puoliskolla on menoja enemmän kuin kuuden ensimmäisen kuukauden aikana. On menoja, jotka maksetaan vasta silloin. Tavoitteen saavuttaminen ei kuitenkaan ole mahdotonta. Yhdessä ja hyvän Herramme siunauksella voimme sen tehdä.

Kohtaamisen ajatus kantavana työnäköinä

Kotimaantöön johtajan tehtävistä Sleystä vuonna 2012 eläköitynyt Heikki Haataja toimi Pyhän Sydämen kappelin pastorina 2000-luvun alussa. Tuolloin sai alkunsa nyt 20-vuotisjuhlaansa viettävä Kappelin Kaikuja, kun Kappelin jumalanpalvelusyhteisön toimintaa ideoitiin työntekijöiden ja seurakuntalaisten muodostamassa työryhmässä. Kappelin tukirenkaan yhteydenpitoon kehitelty lehti olikin aikaansa edellä ja raivasi tietä tulevaan; nykyään tukirenkaita toimii eri puolilla maata messuyhteisöjen yhteydessä.

- Alkuun ajatusta vähän vierastettiin mutta nyt siihen on jo kasvettu, ja tukirenkaiden taloudellinen kannatus on ollut nousujohteista - tärkeää rukoustukea tietysti unohtamatta, Haataja kertoo.

Hän myöntää oman taustansa vaikuttaneen visiointiin.

- Raamattuopiston nuorisotyössä 1970-luvun alussa meillä liittyi satoja uusia jäseniä rukousrenkaaseen yhden tapahtuman yhteydessä. Kappelillekin luotu tukirenkas ja sen yhdyslehti toimii monena. Se yhdistää seurakuntaa ja tarjoaa mahdollisuuksia siihen, että

seurakuntalaiset voivat olla mukana palvelemissa ja jakamassa vastuuta.

- Tapoja on monia: rukoustukea, taloudellista tukea ja vapaaehtoistehtävissä toimimista, kukin mahdollisuuksiensa mukaan ja niin että kaikki perustuu vapaaehtoisuuteen. Aluksi Kaiku oli myös tiedotuskanava, mutta nykyään sähköpostitus täyttää tätä puolta mainiosti, Haataja kiittelee.

Kanadasta Lepsämään

Nurmijärven Lepsämän maalaismaaisissa Heikki asuu diakonissana Tapiolassa työskennelleen Ritva-vaimonsa kanssa. Neljä poikaa asuu perheineen Etelä-Suomessa, joten touhua riittää lastenlastenkin kanssa. Viime vuosina on työllistänyt myös tutkimustyö: Haatajan väitöskirja Urho Muroman uudestisyntymää ja pyhitystä koskevista käsityksistä valmistui viime syksynä.

Haatajat ovat asuneet myös Kanadassa, jossa Heikki työskenteli Sley'n sisarjärjestö Finnish Missionissa.

- Papin ja seurakuntalaisten kohtaami-

nen oli työn keskiössä ja vierailinkin paljon sairaaloissa ja palvelutaloissa ikääntyneitä suomalaisia katsomassa. Tämä kohtaamisen ajatus mukamani aloitin myös työn Kappelilla.

Konkreettisenä esimerkkinä tästä kohtaamisesta Haataja mainitsee sen, että pappi on ovella tervehtimässä messuun tulijoita.

– Työnäkynä oli olla auttamassa ihmisiä Vapahtajan yhteyteen henkilökohtaisella tasolla. Koin sielunhoidollisen työn tärkeäksi. Tavoitettavaa työtä ei saa unohtaa, vaan siinä meillä on haastetta ihan joka päivälle.

Haataja miettii, miten uusi tilanne koontumisrajoituksineen saattaa koitua myös siunaukseksi, kun nettistriimaukset voivat tavoittaa uusia ihmisiä.

Tervetuloa kotiin

Kappelin messuyhteisö on Heikki ja Ritva Haatajalle kotiseurakunta.

– Tätä se on meistä monelle, sanan ja sakramentin yhteisö, jonne voimme tulla Vapahtajan hoitoon.

Haataja kokee, että Kappelilla on korona-ajan erityisvaatimuksiin sopeutettu hyvin.

- Pappia voi myös pyytää kotiin jakamaan ehtoollista, jos tilanne sitä vaatii.

Yhtenä mieleen painuneista tapahtumista Kappelin työvuosilta Haataja mainitsee Pentti Karikosken hautaan siunaamisen.

- Pirkko ja Pentti ovat läheisiä ystäviäni, ja tuosta tilaisuudesta tuli surun ja ikävän keskelläkin todellinen evankeliumijuhla.

Haatajan syksyn kalenterissa on jo merkintöjä. Väitöskirjan tiimoilta olisi tarkoitus esitelmöidä, ja onpa Kappelin messuihinkin merkitty saarnavuoroja.

- Jos terveyttä annetaan, palvelen mielelläni vielä kutsumuksessani, evankeliumin työssä. Toivon johdatusta siihen, että osaisin käyttää nämä mahdollisuudet oikein ja siunatusti.

Teksti: Katariina Takala

Kuva: Jari Rankinen

Jos tahdot keskustella

Jos tahdot **keskustella pastorin kanssa**, kappelin pastori Jari Rankinen on käyttävissä siihen. Voit sopia myös **yksityisestä ehtoollisenvietosta** hänen kanssaan, mikäli et pääse tai voi tulla messuun. Jarin puhelinnumero on 045 359 7772 ja sähköpostiosoite jari.rankinen@sley.fi.

Kansikuvien takaa

Valokuva

- Kuva valosta ja alussa Jumala loi valon

Jokaisella kuvaajalla on hyvin henkilökohtaiset käsitykset ja visiot, joiden pohjalta hän luo valokuvansa, eikä niitä välttämättä kovinkaan usein tai helposti lähdetä avaamaan. Kuvat puhuvat puolestaan.

***

Kun Kappelin Kaikujen päätoimittaja alustavasti kysyi minulta, voisinko mahdollisesti kirjoittaa aiheesta juhlanumeroon, pyysin häneltä pari päivää miettimisaikaa. Pari päivää venyi viikoksi, viikko kuukaudeksi. Päätin lopulta kuitenkin yrittää.

Minulle valokuvaus on ensisijaisesti valon kuvaamista. En ole perinteisin maisema- tai luontokuvaaja. Minua kiehtovat maisemasta löytyvät pienet yksityiskohdat: niihin lankeava valo, valon heijastaminen ja kaikki se jännittävä, mikä valaistussa kohteessa

paljastuu tai korostuu. Valokuvaaminen on minulle jatkuvaa valon etsimistä ja sen tutkimista. Valokuva näyttää parhaimmillaan luonnolliselta, seesteiseltä, ohikiitävältä kauniilta hetkeltä, ja sitä se tietenkin onkin, vaikka kuvausprosessi taustalla on yleensä paljon monimutkaisempi.

***

Valo ei ole ohjailtavissa, joskus sitä joutuu etsimään ja odottamaan tunteja, joskus useita päiviä, joskus visio ja valo eivät odottelusta huolimatta kohtaa. Parhaimmillaan suunnitelma, tutkimus ja odottelu johtavat palkitsevaan lopputulokseen – valon kautta kohteesta voi paljastua aivan huikeita uusia puolia, jotka parhaimmassa tapauksessa taltioituvat kameran muistikortille juuri sellaisina kuin ne tiettyinä hetkenä tietystä kuvakulmasta näyttäytyivät.

***

Valokuvaus on harrastuksena todella mukava ja kannustaisinkin kaikkia kiinnostuneita tutkimaan ympäristöä valon kautta, vaikka syksyisellä ilta-kävelyllä: mihin syksyiset valon säteet ympäristössäsi osuvat ja minkälaisia yksityiskohtia ne paljastavat? Kuvaus- tai tutkimuskohteita löytyy loputtomasti aivan joka paikasta: rapattu seinä, kivimuuri, sammal, puunrunko, pienen pieni kukka tai vaikkapa vesilätäkön pinta näyttävät kaikki aivan erilaisilta

riippuen valo-olosuhteista, heijastetun valon määrästä ja suunnasta.

***

Valokuvien kautta Jumalan luomat uniikit ohikiitävät hetket voidaan pysäyttää ja kuvia katsellessa uudestaan ja uudestaan iloita, kuinka huikean valon Hän loi. Toivottavasti Kaikujen valokuvista välittyy tämä ajatus ja toivottavasti valo saa sinutkin inspiroitumaan!

Kaikujen kansikuvien takaa toivotan Teille kaikille siunattua syksyä!

Pia Haataja

Löydät meidät myös Facebookista, YouTubesta ja Instagramista

Liity seuraajaksi.

Pyhän Sydämen kappelin Facebook-sivu viestii kappelin tapahtumista

YouTubesta löydät sunnuntain messut hakusanalla Pyhän Sydämen kappeli

Pyhän Sydämen kappelin viestintä Instagramissa:
Pyhän Sydämen kappeli

Kaikuja kappelista

Jos kuuntelet kaikuja Kallion mäen,
tahdon kertoa kappelista:
On sijainti lähellä suuren kirkon,
kadun kulmassa keskellä ihmisvirran,
pyhäaamuisin aina ovensa avaa,
kutsuu suojiinsa kadulta kansaa.
Äidit lapsiaan sinne taluttavat,
isät pienimmät sylissään kantaa,
nuoret iloiten ryhmissä astelevat,
samaa paikkaan tiensä kulkee.

Väki vanhempi kulkee hiljalleen,
polku tutuksi kovin jo tullut.
Näkö silmissä monella hämärtynyt,
askel vuosien saatossa hidastunut,
halu messuun päästä on suuri.
Matkaystävät saa taas kohdata siellä,
nuo rakkaiksi tulleet samalla tiellä,
heidän kanssaan kiittää taivaan Isää,
uuteen viikkoon pyytää voimaa lisää.

On kirkossa aika sanan saarnan,
lapset lähtevät perään opettajan
ja siirtyvät luokkaan omaan.
Heille sanoin ja kuvin kerrotaan:
- Jeesus-lapsi on syntynyt maailmaan
ja avannut oven taivaan.
- Sävel iloinen helähtää luokassa
yhteen ääneen kun lapset kuorossa
täysin rinnoin kuulua antaa.

Pieni väki kun saliin on saapunut,
tien perheensä penkkiin löytänyt,
kutsu kuuluu jo alttarille.
Kanssa veljien ja sisarten
tulla yhteiseen pöytään Kristuksen,
armoatria syömään ja juomaan.
Myös pienimmät sinne kannetaan,
syliin Jeesuksen hiljaa suljetaan
ja jätetään Jumalan huomaan.

Vielä jälkeen virren viimeisen,
saa jokainen Herran siunauksen,
matkaevääksi, toivoksi tiellä,
sen paimen välittää laumalleen
ja jättäen suojaan Jeesuksen,
uuteen viikkoon, arkeen vielä.
On siunaus Isältä taivaasta,
se kantaa kulkijaa matkalla
kunnes kohdataan kotona siellä.

Nämä terveiset Kaiuissa Kappelin
ovat kaikuneet kauan ennenkin,
jo parinkymmenen vuoden ajan.
Yhä edelleen tahdotaan kuuluttaa
suurta Jumalan armon sanomaa
ja toivoa ikuisen majan.
- Tule, ystävä, joukkoon sinäkin,
tule kuulemaan sanoja Mestarin,
aika vielä on armon ajan.

Anneli Rätty

Perheutisia

Ajasta iankaikkisuuteen

Ella Sanelma Haapanen
s. 22.7.1928 Korpilahti
k. 25.6.2021 Espoo

"Meillä on lunastus." Ef.1:7

Avioliittoon vihityt

15.5.2021
Helmi Eeva Orvokki Pauniahho ja Juha Markus Parvio

24.7.2021
Essi Karoliina Kanniainen ja Janne Johannes Koskenranta

27.8.2021
Zivile Giedraityte ja Kari Tapani Muhonen

Jeesus sanoo: *"Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä."* Joh.15:12

Kastetut

19.6.2021
Sakari Johannes Silvo

11.7.2021
Eden Ilona Huhtinen

Jeesus sanoo: *"Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta."* Mark.10:14

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, os. Kirstinkatu 1, Kallio, Helsinki

Messu lähetetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa.

Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukoushetki ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukoushetki

*Saarnan aikana lapsille ja varhaisnuorille pyhäkoulu ja raamattukerho

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
19.09.	17. sunn. helluntaista	Juhana Tarvainen	Juhana Tarvainen
26.09.	18. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Martti Pyykönen
03.10.	Mikkelinpäivä	Jari Rankinen	Santeri Marjokorpi
10.10.	20. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
17.10.	21. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Jari Rankinen
24.10.	Reformaation päivä	Jari Rankinen	Heikki Haataja
31.10.	23. sunn. helluntaista	Pekka Huhtinen	Pekka Huhtinen
La 06.11.	Pyhäinpäivä	Jari Rankinen	Martti Haverinen
07.11.	24. sunn. helluntaista	Jari Rankinen	Tom Säilä
14.11.	Valvomisen sunnuntai	Seppo Suokunnas	Seppo Suokunnas
21.11.	Tuomiosunnuntai	Jari Rankinen	Jari Rankinen
28.11.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Lauri Thurén
05.12.	2. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Teijo Mathlin

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Pääsuntio:

Anttoni Erkkilä
puh. 044 250 6094
anttonierkkila@gmail.com

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
puh. 050 431 5184

Kahvitusvastaava:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com.

Pyhäkoulu- ja

raamattukerhovastaava:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

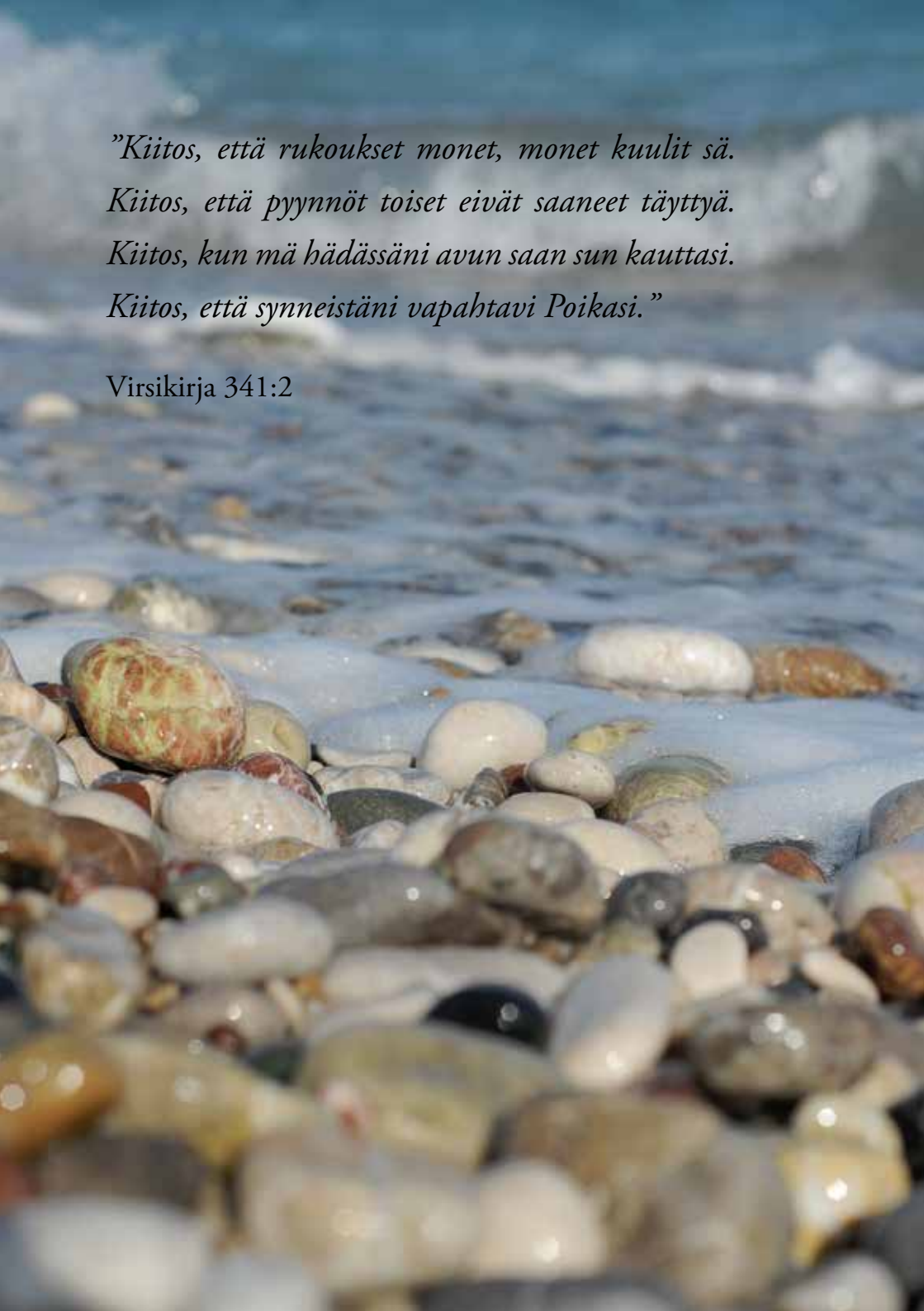
Onko sähköpostiosoitteesi
**Pyhän Sydämen kappelin
sähköpostilistalla?**

Ellei ole, lähetä sähköposti-
osoitteesi osoitteeseen
jari.rankinen@sley.fi ja pyydä
lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka
ovat tällä listalla, lähetetään
sähköposti, jossa kerrotaan sen
viikon toiminnasta.

Sähköpostissa on myös linkki
YouTubessa lähetettävään sen
viikon jumalanpalvelukseen
tai jumalanpalveluksiin.

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

*”Kiitos, että rukoukset monet, monet kuultu sä.
Kiitos, että pyynnöt toiset eivät saaneet täyttyä.
Kiitos, kun mä hädässäni avun saan sun kauttasi.
Kiitos, että synneistäni vapahtavi Poikasi.”*

Virsi 341:2